

Band

Pingel - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 542, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 9, Sarah Vaughan, deel 8. Ik heb het al vaker gezegd maar herhaal het: de zangeres heeft tijdens haar Mercury contract 1953/'59 veel 'commerciëel' werk gedaan. Daaruit selecteerde ik een enkele significante opname, want het gaat hier om -zoals de naam van deze serie aangeeft- om JAZZ en GESCHIEDENIS. Die wordt elders bepaald. Vandaar nu Sarah Vaughan met de Count Basie Band in 1958, ver uit elkaar liggende sessions in januari en december. Het orkest op 5 januari in NYC voor Mercury: Thad Jones, Wendell Culley, Snooky Young en Joe Newman-trompet, Henry Coker, Al Grey en Benny Powell-trombone, Marshall Royal en Frank Wess-alt, Frank Foster en Billy Mitchell-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon. Count Basie mocht om contractuele reden niet meedoen, daarom Sarah Vaughan's eigen pianist die Jimmy Jones inmiddels was opgevolgd: Ronnell Bright. Freddie Green-gitaar, Sarah Vaughan's Richard Davis-bas, Basie's Sonny Payne-drums. Thad Jones leidde de band en schreef de arrangementen. Allereerst een song van Hoagy Carmichael, waarbij Don R^eman als eerbetoon gratis het vers maakte. Men hoort dat (te) zelden, wel bij Sarah Vaughan. Dit is take 4 van "Stardust".

Disc 3

Sarah Vaughan: Stardust (H.Carmichael)
6 - 3:16 - Mercury 826 336-2

"Stardust" met ook Sarah Vaughan's very sophisticated scat-singing. "Doodlin'" is een stuk van Horace Silver, instrumentaal in klinkend Des. Sarah Vaughan zingt het in klinkend Bes, de titel zou in 't Nederlands (nou ja) 'droedelen' moeten zijn: het in opdracht van een psychiater 'zomaar' wat tekenen, wat dan helpt bij analyse. Daar^{om} in de tekst ook 'hij nam me mee naar Bellevue'-ziekenhuis in New York met een psychiatrische afdeling (checkt u Mingus ook maar eens) waar de 'shrink' haar laat droedelen. Take 12 werd de master, u hoort de nooit eerder uitgebrachte take 7 van "Doodlin'".

idem

Sarah Vaughan: Doodlin' (Horace Silver)
7 - 4:34 - idem

"Doodlin'". Met een kleine groep uit de band nu de niet eerder uitgebrachte 9e take (11 werd de master) van Jimmy VanHeusen's "Darn that dream".

idem Sarah Vaughan: Darn that dream (VanHeusen, DeLange)
9 - 3:45 - idem

"Darn that dream", tekst Eddie DeLange. Mercury NYC, 5 januari 1958. De tweede Sarah Vaughan/Basie Band productie was op 15^{en} december '58, die doe ik er nu bij om voor de hand liggende redenen - er zit nog heel wat tussenin, daarvan hoort u in de laatste twee delen met Sarah Vaughan, 9 en 10.

23 december, zelfde bezetting van het orkest, u hoort alleen de master takes, andere zijn niet bekend en/of gevonden. Met een fluitsolo van Frank Wess take 16 van "Ckeeck to cheeck".

Disc 4 Sarah Vaughan: Cheeck to cheeck (Irving Berlin)
3 - 5:14 - Mercury 826 337-2

"Cheeck to cheeck" van Irving Berlin. Nu Cole Porter's "Just one of those things".

idem Sarah Vaughan: Just one of those things (Cole Porter)
5 - 2:31 - idem

"Just one of those things" take 3, tenorsaxofoon solo Frank Foster. Tenslotte het 'pièce de resistance' van de productie: "No Count Blues". Titel is duidelijk, Count Basie speelde niet mee. Sarah Vaughan zingt scat, een totaal geïmproviseerde blues, waarin zeer fraai commentaar en weerwerk van Thad Jones op cornet. Take 3 van "No Count blues".

idem Sarah Vaughan: No Count Blues (Sarah Vaughan, Thad Jones)
6 - 5:30 - idem

"No Count blues" van Sarah Vaughan en Thad Jones, die cornet speelde. Sarah Vaughan met de Count Basie Band voor Mercury in NYC, 23 december 1958. Thad Jones, Wendell Culley, Snooky Young, en Joe Newman-trompet, Henry Coker, Al Grey en Benny Powell-trombone, Marshall Royal en Frank Wess-alt, Frank Foster en Billy Mitchell-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon. Ronnel Bright-piano, Freddie Green-gitaar, Richard Davis-bas, Sonny Payne-drums. Volgende keer Sarah Vaughan opnieuw live in Chicago, dit was NOS Jazzgeschiedenis 542, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 211 570

29:54

Mont. 28.05.91